

НАПРЯМИ ВИКОРИСТАННЯ СОЦІАЛЬНИХ СЕРВІСІВ

Впровадження сучасних інформаційно-телекомунікаційних технологій призвело до створення комунікативного простору, який знаходиться у процесі розширення і охоплює все більшу аудиторію. В глобальній мережі Інтернет формуються спільноти, соціальні мережі, в яких перебігають процеси, що істотно впливають на життя і розвиток суспільства.

Мережеве співтовариство – це група людей, які спілкуються та здійснюють спільну діяльність за допомогою комп'ютерних мережевих засобів. Глобальна комп'ютерна мережа Інтернет, мережа документів (World Wide Web) і програмне забезпечення (соціальні сервіси) поєднують між собою людей, які користуються цими комп'ютерами, документами і сервісами. Завдяки цьому спонтанно утворюються соціальні об'єднання, які не можуть бути спеціально спроектовані, організовані або примусово створені [1, с. 14].

Наразі надаються різні визначення поняття „соціальна мережа”, що обумовлено складністю цього феномену. Одне з них наводить В. Москвіна: „Соціальна мережа в Інтернеті – це програмне забезпечення, що дозволяє користувачам створювати свої профілі і зв'язуватися з іншими учасниками у віртуальному просторі. Це деяке віртуальне коло знайомих людини, де сама людина – центр соціальної мережі, її знайомі – гілки цієї мережі, а відносини між цими людьми – зв'язки” [3, с. 35]. Окрім того, це поняття розглядається також на прикладному соціологічному і загальнотеоретичному рівнях, що сприяє його всебічному вивченню. Дослідники відзначають, що соціальні мережі зараз використовуються здебільшого для неформального спілкування, але в подальшому передбачається їхнє застосування в якості інструменту ведення бізнесу, праці і творчості.

Якщо Інтернет-ресурс позиціонується в якості соціальної мережі, він повинен надавати такі можливості: створення індивідуальних профілів для зберігання інформації про користувача; взаємодія користувачів (за допомогою перегляду профілів один одного, внутрішньої пошти, коментарів тощо); досягнення спільної мети шляхом кооперації; обмін ресурсами; задоволення певних потреб за рахунок накопичення ресурсів [2, с. 239-240].

Такі можливості з'явилися у зв'язку із впровадженням технології Веб 2.0., яка дозволяє користувачам спільно працювати з мережевими сервісами, обмінюватися інформацією, а також створювати масові публікації, таким чином перетворюючи інформаційні мережі на соціальні.

Сервіси Веб 2.0 підтримують спонтанний шлях розвитку спільнот, коли вони складаються знизу-вгору зусиллями безлічі формально незалежних учасників. Членство в такому співтоваристві є добровільним, репутація ґрунтується на довірі учасників, а напрям і завдання спільноти визначаються поведінкою окремих учасників. Соціальні сервіси спростили процес створення матеріалів і публікації їх в мережі, оскільки кожен може взяти участь в їх формуванні. При цьому спілкування між людьми все частіше відбувається не у формі прямого обміну висловлюваннями, а у формі взаємного спостереження за мережевою діяльністю [1, с. 22].

Технічно Веб 2.0 є комбінацією технологій [1, с. 20]:

1. AJAX – технологія, яка дозволяє не переважувати web-сторінку повністю у відповідь на кожну дію користувача, що допомагає створювати зручні інтерфейси для обміну даними між браузером і сервером, зменшити об'єм трафіку і навантаження на сервер.

2. Відкриті API web-сервісів – набір методів (функцій), які програміст може використовувати для доступу до функціональності іншої програми, модуля, бібліотеки. Відкритість API дозволяє створювати змішані гібридні сервіси, які надають користувачам додаткові можливості.

3. Web-синдикація RSS – технологія поширення інформації в мережі Інтернет за підпискою шляхом одночасної публікації матеріалу на різних web-сайтах.

Відзначимо, що на основі названих технологій соціальні сервіси надають не лише можливість організації мережевого спілкування, але й інструменти розширення функціональності розробникам web-ресурсів. Одним з таких засобів є механізм авторизації з використанням аккаунтів в соціальних мережах, що наразі широко використовується на різноманітних сайтах. Наявність такої можливості з одного боку зменшує кількість операцій відвідувача, оскільки можна з одним обліковим записом авторизуватися на різних сайтах, з іншого – надає власникам ресурсу доступ до відкритої інформації про нього, тобто сприяє реалізації індивідуального підходу до кожного користувача сайта. Подальші розвідки в цьому напрямку є дуже актуальними.

Література:

1. Быховский Я.С. Учим и учимся с Веб 2.0. Быстрый старт. Руководство к действию / Я.С. Быховский, А.В. Коровко, Е.Д. Патаракин и др. – М: Интуит.ру, 2007. – 95 с.
2. Дужникова А.С. Социальные сети: современные тенденции и типы пользования / А.С. Дужникова // Мониторинг общественного мнения. – 2010. – № 5(99). – С. 238 – 251.
3. Москвина В. Пользователи социальных сетей / В. Москвина // Телескоп: журнал социологических и маркетинговых исследований. – 2010. – № 2. – С. 35 – 38.